

Rectoria de Santa Fe de Valldeperes

Navàs

Ubicació

Comarca:	Bages
Lloc/Adreça:	Al costat de l'església de Santa Fe de Valldeperes. Antiga quadra de Valldeperes, pertanyent a l'antic terme del castell de Castelladral. Actual parròquia de la Coromina (Cardona)
Emplaçament	Carretera a Cardona (C-55), al km. 57,9 (al polígon La Cort, de Cardona), pista asfaltada en direcció est i després nord-est, uns 2,5 km.
Alçada:	481
Coordenades:	
Latitud:	41.90789
Longitud:	1.73145
UTM Est (X):	394789
UTM Nord (Y):	4640327

Classificació

Número de fitxa	08141 - 196
Àmbit:	Patrimoni immoble
Tipologia	Edifici
Estil / època:	Contemporani Popular
Segle	XIX
Estat de conservació	Regular
Notes de conservació:	Dedicada actualment a magatzem
Protecció	Legal
Tipus de protecció:	BPU
Observacions protecció:	Pla Especial Urbanístic de Protecció del patrimoni i catàleg de béns arquitectònics, històrics i ambientals de Navàs (Bages), 2018, amb els núms. 15(39).CA, 39.03.EA. Pla Especial Urbanístic del Catàleg de Masies i Cases rurals en Sòl no urbanitzable de Navàs, aprovat el 2012, amb el núm. 9.
Data aprovació:	dc., 20/02/2019 - 12:00

Accés	Fàcil
Ús actual:	Productiu
Titularitat	Privada
Titular:	08140A011000230000IB

Fitxes associades:

[Església de Santa Fe de Valldeperes](#)

[El Sunyer](#)

Autoria de la fitxa Jordi Piñero Subirana

Data de registre de la fitxa: dt., 23/03/2021 - 12:01

Descripció

Edifici de la Rectoria de l'església de Santa Fe de Valldeperes. Està emplaçada al sud del temple, dins el conjunt format per la gran masia del Sunyer i actualment envoltada per dependències de treball. Es tracta d'una construcció independent, de planta quadrada (amb planta baixa més un pis i golfes) que té adossat un cos lateral més baix al nord. L'edifici és homogeni i molt regular, i sembla aixecat en una sola fase constructiva. Malgrat que a la llinda del portal hi consta la data 1898 sembla que seria anterior. La façana principal, encarada vers migdia, s'estructura en base a tres eixos d'obertures, amb balcons al primer pis. Avui aquesta façana ha quedat pràcticament tapada per un cobert que s'hi ha aixecat més al sud, deixant només un estret pas entre ambdós. La resta de façanes pràcticament no tenen obertures.

Observacions:

En la fitxa del Pla Especial Urbanístic de protecció del patrimoni i catàleg de béns arquitectònics, històrics i ambientals de Navàs (PEUPIC) hi ha una errada a la fitxa denominada Rectoria de Santa Fe de Valldeperes (39.03.EA). En realitat aquesta fitxa correspon a la masoveria de la masia del Sunyer. En el Catàleg de masies la fitxa de la Rectoria (núm. 9) és correcta.

Informació facilitada pels propietaris

Història

El topònim Valldeperes el trobem esmentat per primera vegada l'any 977, en la documentació medieval relacionada amb les possessions de Castelladral i el Mual. Aquesta església es trobava dins l'antic terme del castell de Castelladral. No sabem si mai fou parròquia o bé no passà de sufragània. El primer esment conegut de l'església és de l'any 1139. L'enclavament de Valldeperes constituïa una quadra medieval que a finals del segle XIX s'uní a d'altres per formar el municipi de Castelladral. Cal dir que l'església va estar molt lligada al mas Sunyer, que es troba al seu costat i va esdevenir la casa pairal més important de Valldeperes, habitada per la família Sunyer. Els seus descendents encara avui estan al front del mas, per bé que ara tenen el cognom Planas.

Al segle XVII es van realitzar diverses reformes a l'església. Es sobrealçà la nau i l'absis, es bastiren dues capelles laterals a manera de creuer i es remodelà el mur frontal amb el portal renaixentista. També en aquest moment es van confeccionar els dos retaules que es conserven a l'església. Un és dedicat a la Mare de Déu del Roser, d'època renaixentista i posterior a 1610, d'autor desconegut. L'altre és el retaule de Sant Isidre, que data de 1660 i és obra de l'escultor manresà Josep Generes. A l'altar major hi havia el retaule principal, sota l'advocació de Santa Fe, construït durant el segle XVIII i cremat durant la Guerra Civil de

1936. Se n'han conservat, però, les tres imatges esmentades, per bé que molt restaurades. En el moment dels fets anticlericals de la Guerra Civil, abans que arribessin els escamots revolucionaris la família Sunyer va poder desmuntar i amagar el retaule del Roser, que va quedar intacte. El de Santa Fe fou pràcticament destruït, i el de sant Isidre va sofrir algunes destralsades. Penjant del sostre d'una de les capelles hi havia hagut una làmpada Arnoldfini, del segle XIV, que es conserva en el Museu Diocesà de Solsona.

Al segle XIX el conjunt de la masia del Sunyer es va ampliar amb nombroses construccions, com la masoveria (el 1866) o la Rectoria. Tot i que a la llinda té la data de 1898 aquesta última la construcció és anterior, ja que a finals de segle XIX quan en capella venia s'hostatjava a la masia, i la rectoria funcionava com una altra masoveria. El 1842 es bastí el portal exterior del barri per l'est i el 1862 un altre portal exterior. A inicis del segle XX Joan Ponç començà les grans obres de reforma i remodelació de la masia, que van continuar fins el 1970.

Recentment, un grup d'investigadors que formen part del projecte "Solsonès\Barroc", promogut pel Consell Comarcal i amb la col·laboració del Bisbat de Solsona, van poder identificar l'autoria del retaule dels sants Isidre i Galderic, que fins aleshores es desconeixia i que cal atribuir al manresà Josep Generes. Actualment aquesta església és sufragània de la Coromina de Cardona.

